

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศ และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองจำแนกตามเพศและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และผลการวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีการของตุกี (Tukey)

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู / เพศ	อัตตาธิปไตย		คุ่มครอง		ประชาธิปไตย		รักตามใจ		ปล่อยปละละเลย	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
ชาย	11.40	4.93	17.40	1.96	18.60	2.41	13.47	4.22	11.27	5.95
หญิง	12.00	3.55	17.07	3.01	18.00	0.93	13.13	3.31	11.93	3.28
รวม	11.70	4.23	17.24	2.50	18.30	1.82	13.30	3.73	11.60	4.73

จากตารางที่ 3 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่สุดคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงมาตามลำดับคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบคุ่มครอง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีคะแนนต่ำสุด

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่สุดคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงมาตามลำดับคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบคุ่มครอง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีคะแนนต่ำสุด

และเมื่อดูโดยไม่แยกเพศ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่สุดคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงมาตามลำดับคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบคุ่มครอง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ การอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีคะแนนต่ำสุด

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เพศ	0.16	1	0.16	0.01
การอบรมเลี้ยงดู	1159.62	4	289.91	23.88**
ปฏิภกรรยร่วมของเพศและการอบรมเลี้ยงดู	7.75	4	1.94	0.16
ภายในเซลล์	1699.72	140	12.14	
รวม	2867.26	149		

$$F (.01) 1, 140 \approx 6.85$$

$$F (.01) 4, 140 \approx 3.48$$

$$** P < .01$$

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางพบว่า ตัวแปรเพศไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าไม่มีปฏิภกรรยร่วมระหว่างตัวแปรเพศและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ดังนั้นเพื่อหาความแตกต่างของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูระหว่างคู่ใดบ้าง จึงวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของตุกี (Tukey) ดังในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรายคู่ด้วยวิธีของตุกี (Tukey) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำแนกตามเพศและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	อัตตาธิปไตย	คุ่มครอง	ประชาธิปไตย	รักตามใจ	ปล่อยปละละเลย
	X = 11.7	X = 17.24	X = 18.3	X = 13.3	X = 11.6
อัตตาธิปไตย		5.54*	6.60*	1.60	0.10
คุ่มครอง	-		1.06	3.94*	5.64*
ประชาธิปไตย	-	-		5.00*	6.70*
รักตามใจ	-	-	-		1.70
ปล่อยปละละเลย	-	-	-	-	

หมายเหตุ ค่าตุกีวิกฤต $95 \alpha 5.145 \approx 3.86$

*P < .05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แต่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบคุ่มครอง นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบคุ่มครองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ส่วนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักตามใจมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตยและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย